

Svar (29/1 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

De danske myndigheder har ikke på nuværende tidspunkt med sikkerhed fastslået identiteten på personer, der har været spioner for de tidligere Warszawapagtlande, udover dem, der allerede er blevet retsforfulgt.

Politiets Efterretningstjeneste har til stadighed opmærksomheden rettet mod muligheden for at identificere bl.a. spioner for de tidligere Warszawapagtlande, som måtte have udført aktiviteter i strid med den danske lovgivning.

Justitsministeriet er orienteret om, at Politiets Efterretningstjeneste har indledt undersøgelser vedrørende journalist Flemming Sørensens samarbejde med det tidligere Østtysklands efterretningstjeneste Stasi. Det vil i den forbindelse blive vurderet, hvorvidt det er muligt – herunder i lyset af forældelsesreglerne i straffelovens § 93 og § 94 – at gøre et strafferetligt ansvar gældende overfor den pågældende.

Såfremt undersøgelsen skulle identificere andre personer, der i strid med den danske lovgivning har samarbejdet med fremmede efterretningstjenester, vil også disse personers strafferetlige ansvar blive vurderet.

Ad spm. nr. S 933

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Niels Jørgen Langkilde stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98, forhandlingerne side 3430, lød således:

Til justitsministeren (2/1 98) af:

Niels Jørgen Langkilde (KF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke regler der er gældende for at drage en kommunalbestyrelse eller et kommunalbestyrelsesmedlem til ansvar, hvis kommunen overtræder miljøbeskyttelsesloven?«

Supplerende svar (28/1 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har anmodet Rigsadvokaten om en udtalelse til brug ved besvarelsen af spørgsmålet.

Rigsadvokaten har i sin udtalelse oplyst følgende:

»Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 4, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Denne bestemmelse giver mulighed for at rette et strafansvar mod en kommune, hvis der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til kommunen knyttede personer eller kommunen som sådan.

Der kan – afhængig af omstændighederne – være grundlag for også at gøre strafansvar gældende over for enkeltpersoner, herunder f.eks. kommunalbestyrelsesmedlemmer, i anledning af samme overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven.

Strafansvar for kommunalbestyrelsesmedlemmer i forbindelse med en kommunes overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven vil efter omstændighederne også kunne følge af § 61 c, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse. Efter denne bestemmelse straffes et kommunalbestyrelsesmedlem, der gør sig skyldig i grov tilsidesættelse af de pligter, som den pågældendes hverv medfører, med bøde. Påtale kan efter bestemmelsens stk. 2 kun ske efter tilsynsmyndighedens begæring.

Som eksempel på anvendelse af de nævnte bestemmelser kan henvises til en dom fra Vestre Landsret fra 1989, hvor en borgmester og formanden for udvalget for teknik og miljø blev idømt bøder på 5.000 kr. for overtrædelse både af miljøbeskyttelsesloven og den nævnte bestemmelse i lov om kommunernes styrelse. Samtidig blev kommunen idømt en bøde på 200.000 kr. for den samme overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven.

Der er ved min meddelelse nr. 4/1991 om behandlingen af straffesager indenfor miljøretsområdet fastsat retningslinier for, hvorledes det strafferetlige ansvar skal søges placeret i tilfælde, hvor både et selskab og en eller flere enkeltpersoner kan komme i betragtning som ansvarssubjekter. Disse retningslinier yder også en vis vejledning i forhold til kommuner.

Valget af ansvarssubjekt forudsætter imidlertid en konkret vurdering. Heri indgår det også, hvem der har haft et økonomisk udbytte eller en besparelse som følge af lovovertrædelsen.

I den sag, der er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, har kommunerne – til gavn for borgerne – efter anklagemyndighedens opfattelse opnået rentefordele ved den forsinkede